



## ΣΙΛΟΥΕΤΓΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Π. Α.

Καὶ μία νεαρά Δεσποινής πού χρησιμεύει ὡς καταπληκτική ἀνάδημασις στὴν μονοτόνη πού ἐπικρίτει στὰς συνοικίας τῆς νεαρᾶς, Ἀθηναῖς, λόγῳ ψυχοσυνθέσεως καὶ νοοτροπίας, κοκεταρίας ἥποποιες. Είναι φυτήτης τῆς φιλολογίας στὸ Πανεπιστήμιον, μαθήτριας ἔκαστη τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, καμάρη τῆς κ. Ζορζίαν, σπόργε-γκέλη φανατική. Ω. Ἐγών γένεσι τὴν μελετηνή, τὴν αποκοῦνη, τὴν περισταλογήν, ὡς πάρεργον τὴν κοκεταρίαν, τὶς τοναλέτας καὶ τὶς κομικές συναθροίσεις. Ιστος πολὺ βιβλική ἀπὸ δίψη νό ἐφράζει τὶς ἐννυπάτεις τῆς ἀπὸ τὰ βιβλία μεγαλούσων ἐμπνεύσεων, τὸν δόπον ἡ ἀνάγνωσις ἀποτελεῖ τὴν κυριωτέρα της εὐχάριστην. Ἡ φυσιογνωμία τῆς φραία, ποιητική ἀρμονική καὶ ἡ κομιστασιά της παρό τομένη, τὸ υπόριο της παιδιά τεικο, ἀρελές, ἀπροστοτετο. Περὶ τὴν της σὲ πλέον ἀπλεκτές χορευτικής δεξιώσεως καθ' ὅ ἐπι-ρετική χορεύσεια—ἀπὸ τὶς περιισότερες τῶν δύοιων προτιμᾶν μὴ παρενθίσεται.

‘Η Μονταίν

Θ

## ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὸ σύνθημα τῆς ἐνάρεως τῶν χορευτικῶν ἐπειρίων ἔδοθ καὶ φέτος δύοις μάθητας, ἕκανεν τὸν λομπρόν χρωτοχονιάτικο χορὸν παρέ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Ρεσιναία.

— Αἰδούσται θαυμάσια διακοσμημένα καλαίσθητα. ‘Ο ἐμψυχος διάσπορος διακοπές, τοικαλέτες ἀπαστράποντα, οἰδέρια σύνολα ἀπὸ χορούς ταπιστά τούλια πού ἡσαν σαν χρωματιστὰ σύν-νεφα φόρος χρουσά, μάθητα, τουκά.

— ‘Αφθονία νεολαίας πού προσεδέν τὸν τόνο τῆς εθνιμίας. Οἱ κεκλητεινοὶ ἐφθαναν δῆπος συνήθως πέριαν τοῦ μεσινυκτοῦ καὶ αὐτὸς συνεπλούσεις εἰς τὸ νό εἰνεν δύσκολη καὶ κύλιον κυλοροφοῦ καὶ ἀκόντια δόχορος, παρὸ δὴ τὴν εὐθύνητα τῶν αἰθουσῶν καὶ τοῦ χώλα.

— Στὴν σκάλα κατ’ εὐτυχῆ σύμπτωσιν ἔκονφαζόνταν στὰ χορευτικά διαλλείματα η πλεον διακοσμητικές Δεσποινίδες.

— Σὲ ἄλλο ἀπαρτεμάνιον φιλοέονται μιτριτζίστρες καὶ μπρι-τζίστραι, δύο χαρά, ἄντραι, ἡσαΐ, ὑπάρχει στὰς αἰθουσάς τοῦ χοροῦ, τόσο ἐπάνω κατηφέα, σοβαρότης, καὶ κατανυξίς. Μόλις ταῦτα

χραν. ‘Ο ‘Ἄγγελος στὴν ἀρχὴ θέλλεται νὰ τοῦ κάνῃ κομπλιμέντα γιὰ τὰ κατορθώματα του, διὰ ἀπομονώσας στρατηγὸς κούνητος τὸ χέρι του δινυπόμονα γιὰ νὰ τὸν κάνῃ γὰ σταματήσῃ:

— ‘Οτι, ἔκαμα, ἔκαμα, εἰπε, δει, ἔγινε, ξινε. Τόρα κυττάτε γιὰ τὸ μέλλον.’

‘Απὸ τὸ ‘Ημερολόγιον ἔνδος παληὸν Ἀθηναίου, τοῦ Παναγῆ Πούλου, μαθήτριαν ἔπιστης διὰ δικαιολόγησης, νοικώθωντας δρωμές πόνους, λέγει :

— Σκοτώ την μα, ἀδεωφια..

Τὴν νύχτα λέγει συγχρά :

— ‘Θεύ μου, ἔγω ἐδούλεψα τὴν Πατρίδα μα, ἔκαμα τὸ χρέος μου, λευτερώσω με ἀπὸ τοὺς πόνους...’

‘Ἐπειναὶ ἔκανε τὴ διαθή-κη του, τὴν ὑπέγραψε καὶ στὶς 8 τὸ βράδυ της ψυχήσεως.

Τὴν ὅλη μέρα, κατὰ τὰ ἔκρημάτως, ἡ γολέτα εἶ-κανε πανιά, φέρνοντας τὸ λε-ψωντα στὴ Σπλανίτα, δύον δὲ θυβάτων καὶ οἱ ἀλοι.

Σύμφωνα μὲ τὴ διαθή-κη του, ἔκεινοι πού τὸν διαθαν-τῶν, ἔκλιμα γρόσια, συχώ-ριο τῆς ψυχῆς του.

δροκεταὶ κυρίες πού λάμπουν διὰ τῆς παρονσίας των ἔξαφανζόν-ται κάθε τόσο ὅπο τὴν αἰθουσα τοῦ χοροῦ καὶ ὑπεβάλλοντο στὴν θητεία τοῦ μπριτζέ.

— Πολλὲς ἔμψανίσεις δεῖξες λόγου καὶ ἐνδιατέροντος δισταὶ νὰ έχεις κανεὶς τὴν δικαιολογία τῆς ἔκλογης. Κορμοστασίες ειλύνιστες, φυσιογνωμίες ἔκφραστικές διλγίστες διμος πραγματικά δογαίες καὶ πόδη πάντων γοητευτικές.

— ‘Υπὸ δύοντιν πουαλέτων ἀναγνωρίζεις κανεὶς ἀριστές, συγ-χρόνως δύος εἰναιάρετων ἀνέτρετες η φρέσκες καὶ ἀλλες εἰνες θαυμάσια δείγματα παριζανισμού.

— Μεταξὺ τῶν κεκλημένων μ. ‘Ελ. Βενιζέλου μὲ μάνη καὶ λευκάττα τοναλέτα καὶ κοσμήματα πολύτιμα. Πρόσβεις Ηρακλείου κ. Ρασάνο μὲ ἀπαστράπονταν μαρόν τοναλέτα, κ. καὶ κ. Γ. Ἀφεντούρη μὲ μάθητρός, κ. καὶ κ. Γ. Νικολαΐδη μὲ μπλε, κ. καὶ κ. Μαλαμίδη μὲ κόκκινα, κ. καὶ κ. Μπακοπούλου πρόστιν τονα-λέτα μὲ πελόρες, κ. καὶ κ. Ζαΐμη κάπασπρα, κ. καὶ κ. Γ. Ζαρόφη πρόσιν βελούδον κεντημένο μὲ μεγάλες πέρλες, κ. καὶ κ. Βανιζέλου μαύρο βελούδο γαρνιρισμένο μὲ πέρλες σὲ θαυμάσια φόρμα, κ. καὶ κ. Θ. Κουντουριώτη μὲ βιολέ, κ. καὶ κ. Η. Ἡλίαστους τοναλέτα μὲ πέρλες ἀρντούρας, κ. καὶ κ. Ήσαΐα μὲ λευ-κή περόλη τοναλέτα, κ. καὶ κ. Βουδούμην μαύρη δαντέλα κ. καὶ κ. Ψιακή μὲν δαντέλλα κ. καὶ κ. Θ. Φωτιάδη μαύρη ζωρίστη, κ. καὶ κ. Αρβανιτίδη μαύρη καὶ λευκή τοναλέτα, κ. καὶ κ. Π. Χέλημη μὲ ρότι, κ. καὶ κ. Ιζαήλιδης λευκή περόλη.

— ‘Η πλέον ἀρεστές πουαλέττες κ. Μιχαλοπούλου φόρεμα σὲ χρόμα συντίνος μὲ φράντις ντεγκαντέ, κ. Λιβιεράτου μὲ ἀσημένια τοναλέτα κ. Πύρρου Καραπάνου μὲ βελούδο κόκκινο φωτιδικό κεν-τημένο χροσός, κ. Καρμάνη λευκή κρέπ-συτάν κεντημένη δοσημένια κ. Ἀφεντούρη φόρεμα στύλι μαύρη, κ. «Νάντα» Κυριακού μὲ τονα-λέτα δριστοτεχνική μπλέ «σοσάν», Δις Νεόλλου Λάμπρου, ζωρι-τω-μένο φόρεμα σὲ ἀντούριες «βέραν» περδαρισμένο, Δις Μπότιση μὲ ταφτά μαντρο σὲ ζάνον χαρακτηριστικό.

— ‘Εξαιρετικά εδημοφρες διμανίσεις κ. Α. Δαδοπούλου μὲ τονα-λέτα σὲ ἀντούρον δὲς κρούνα πού ἐσυνδυάζετο θαυμάσια μὲ τὴν πι-κάντικα μελαχρονήν της, κ. Γ. Λεβίδη μὲ πολλὰ μαντρα πούλλια ἐπλασίωνταν τὴν χρυσή κόμην της.

— Μεταξὺ τῶν ποντίνων ήσαν καὶ κ. κ. Παπαναστασίου, ‘Εμπει-ρίκης, Ρωμανός, Θ. Φωτιάδης, Π. Μερκούρης, ‘Απέργης, Σιασιά-νος, Οικονόμου, Γ. Μακριδ., Αθανασάδης, Μελάς, Μεταξᾶς, Μα-λαμίδης, Μιχαλόπουλος, Μ. Πετρόποτης, Ζυρίφης.

‘Η Μονταίν

## ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΑΚΙΑ

— Τὰ νιτά κρατον πολὺ περισσότερο δὲπ’ δις φαντάζονται οι νέοι.

\*\*\*

— Κάθες ἀνθρωπος πού ἀγαπιέται καὶ δὲν εἰνε εύτυχης είνε ἀ-χάριστος.

\*\*\*

— ‘Η συκοφανία εἰνε σὰν κάλπικο νόμιμα. Πολλοὶ πού δὲν διατεφθαίσαν ποτὲ νὰ τὸ κατασκευάσουν, τὸ κυκλοφοροῦν ἐν τούτοις μιὰ πού πάσεις στὰ χέρια τους.

\*\*\*

— ‘Η περιφρόνησης εἰνε ἡ μόνη διδούκησις τῶν μεγά-λων ψυχῶν.

(Τῆς Comtesse Diane)

## ΕΚΔΟΣΕΙΣ

‘Εξεδόθη ἡ νέα ποιητική συλλογή τοῦ κ. Γ. Καρυο-τάκη, μὲ τὸ τίτλο «Ἐλεγεία καὶ Σάτυρες». ‘Ο κ. Καρυο-τάκης, ἔνας ἀπὸ τοὺς καλλί-τεροὺς νέοις ποιήτας, στατικός, ποιητικός, περιοδικού γιὰ τὴν ‘Ελλάδα. Πειρεύσιαν εἴλεκτα καὶ ποικίλα, ἀριστοψηγματικά διηγήματα, ἀνδισφέ-ρουσες ίντορικές σελίδες, τὰ περιεργάτερα γεγονότα τοῦ κόσμου, παραμύθια, = κωμωδίες, ποιήματα, ἀνεκδοτα, ἀστεία απλ.. =

Μεταξὺ τῶν ἀλλον ἀναγνωσμάτων τῆς εἰνε καὶ τὰ ἔξις : «Τὸ δρᾶμα μῆτρας καρδιάς ἀριστοψηγματικὸν ἀγγέλου μιθιστόνημα, «Ἐνα δράμα στὰ Παρ-αστάταις, ἔναντινον καὶ μεθιστόνημα τοῦ κ. Δ. Κοκκινού», «Ἡ ἀγγών του Χαλιμᾶ», σειρὰ ἀρμάκων παραμύθιον, «Ο ‘Ἐλλην’ ποιητής καὶ ἀλωπόδετης Ρα-ττόπονος», «Τὰ μεγαλύτερα ἐγκλήματα τοῦ κόσμου», «Ἡ ζωὴ τῶν

“Ολοι οι ἀναγνωσται τοῦ -Μπουκέτου- πρέπει ν’ ἀγοράσουν τὴν

βεβδομάδας αὐτῆν το νέον φύλλων τῆς

## ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ἡ δοπιά, ἀνακανισθεῖσα δολοκληρωτικῶν, κατόπιν τῆς ἀφέξεως τῶν νέων τυπο-γνωμικῶν μας μηχανημάτων ἀποτελεῖ ἀληγόνων θαυμάσια ἐκδοτικῆς τελειότητος.

Θαυμάσιο πολύρρωμα καλλιτεγνικὸν ἔξωφυλλο, πολύσελιδοίς, ἀσθονία εἰκόνων, πλούτος κοσμημάτων, καινοτυχία στοιχείων, θαυμάσια ἐκτίνωσις, περιοδικού γιὰ τὴν ‘Ελλάδα.

Πειρεύσιαν εἴλεκτα καὶ ποικίλα, ἀριστοψηγματικά διηγήματα, ἀνδισφέ-ρουσες ίντορικές σελίδες, τὰ περιεργάτερα γεγονότα τοῦ κόσμου, παραμύθια,

= κωμωδίες, ποιήματα, ἀνεκδοτα, ἀστεία απλ.. =

Μεταξὺ τῶν ἀλλον ἀναγνωσμάτων τῆς εἰνε καὶ τὰ ἔξις :

«Τὸ δρᾶμα μῆτρας καρδιάς καὶ Σάτυρες».

ΚΑΝΕΙΣ ΑΣ ΜΗ ΜΕΙΝΕΙ ΠΟΥ ΝΑ ΜΗΝ ΑΓΟΡΑΣΗ ΤΗΝ ‘ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ’,

Η οποία ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΤΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ 1928